

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 62. Ratisbonensia Imperii comitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

Sæc. XVII.
A.C. 1602.

§. LXII.

Ratisbonensia Imperii comitia.

Thuan. l. c. C elebrata interim fuere hoc anno
Ludolph. tisbonæ Principum comitia, q
Lib. III. tamen Principes Protestantes
cap. 2. p. 91. dudum præveniebant; hi enim, quod
Londorp. Episcopatus pari jure cum Catholicis
Tom. III. non admitterentur, & ab ipsis be
pag. 537. Ecclesiastica per Senatum Spirens
& seqq. reposcerentur, iniquo ferebant animi
 omnique conatu præpedire fatigabam
 ne a Spirensibus hæ controversiæ des
 derentur, aut si decisæ forent, eam
 executio impediri posset. Hunc in
 nem pro summo veluti imperio postula
 bant, ut in Spirensi tribunali ex Cath
 licis & Protestantibus suffragiorum
 qualitas, & suæ etiam Sectæ Prae
 esset, ac insuper ipsorum Episcopi, et
 mere Laici essent, in comitiis Sel
 nem haberent, ac Protestantibus ca
 meteria concederentur, nec ullus
 sectam ullibi excluderetur, simulque
 Nuntii Pontificii dimitterentur. Ne
 his contenti, insuper gravissime quer
 bantur, quod Calendarium novum in
 tractum fuerit, & Cæsar unacum Spi
 rense, ut vocant, Camera justitiae ad
 ministrationem in superiori gradu exer
 ceret, & Ordinum Mendicantium &

Carthusianorum patrocinium susciperet. Sæc. XVII.
 Cum vero minus æqua censerentur Pro- A. C. 1603.
 testantium postulata, primum Cæsari sub-
 fidia denegare, dein executionem sen-
 tentiæ de bonis Ecclesiarum restituen-
 dis impedire cœperunt, tandem arma
 contra Catholicos adhibenda decernen-
 tes. Ea propter anno Christi millesi-
 mo quingentesimo nonagesimo nono
 Friedebergæ contra Catholicos sub ob-
 tentu pacis publicæ, suæque sectæ fir-
 miter tuendæ mutuam armorum socie-
 tam inibant, sequenti autem anno
 die vigesima septima Octobris plures
 Principes atque, inter eos præcipuus
 Fridericus IV. Elector Palatinus Spiræ
 inter se convenere, quod per Deputa-
 tos abolitio Judicij Aulici (*) a Cæ-
 fare peteretur, nullæ eidem ad bellum
 Turicum suppetiæ solverentur, & im-
 plorato Franciæ Regis subfido vicissim
 Principum Protestantium patrocinium
 eidem deferretur. Idem in conventu
 Fridebergensi anno millesimo sexcentesi-
 mo primo die secunda Februarii denuo
 constituebant, ac tandem hoc anno
 Heidelbergæ die duodecima ejusdem
 Mensis præfatum fœdus inter se firma-
 bant, sibi invicem pollicentes, quod
 dictum

(*) Vulgo vocabant Processus Aulicos:
 Hosproces.

Sæc. XVII. dictum judicium repellere, & cujo
A. C. 1603. libet Principis caussam, si oppeteret
in se suscipere vellent, ita, ut si eorum
quis præfati judicii executionem, se
fectæ mutationem attentaret, huic un
omnes sese opponere tenerentur. Pa
terea ibidem actum de Hollandoru
aliorumque Principum subsidio implo
rando, & paulo posthunc in finem Ma
ritius Hassiæ Landgravius Parisios
cernebatur ad Henricum Franciæ Ro
gem, qui tamen prius de singulis Con
foederatis, necnon de foederis modo
mediis sigillatim edoceri petiit, cu
ei non leve videretur excutere jugu
Carafa.p.39. supremi tribunalis Cæsarei, a quo Os
bis Germanicus atque imperium Ro
manum dependeret. Cum vero p
bello Turcico Cæsar subsidia Impen
impensius peteret, Ratisbonæ hoc an
no celebrata sunt Principum magno me
mero confluentium comitia, in quibus
Ecclesiastici ceteros suo exemplo pro
vocaturi sat ampla promiserunt auxili
frementibus tamen Laicis, ac præ
pue Protestantibus, qui caussabantur
quod hæreditariis suis populis, a qua
tamen metu Ecclesiastici utpote po
ritate carentes essent vacui, necnon
suis hæredibus damnum ejusmodi ex
actionibus inferre pertimescerent: ni
hilominus octoginta Mensium stipendia
fuerint.

fuere promissa, ac Brunsvici-Dux co-
pias, Elector vero Saxonius belli tor-
menta omni apparatu instructa Cæsari
polliciti sunt. Actum quoque in hisce
comitiis de bello Belgico, & Legatis ad
Fœderatos, Inecnon Albertum Archi-
ducem decernendis. Eodem quoque
anno Protestantes iteratas movebant
querelas adversus præfatum Judicium
Aulicum, cauſſati quidem, quod ejus
Judices suam jurisdictionem in cauſis
potissimum Religionis ultra modum ex-
tenderent, re tamen ipsa Protestantes
huic judicio ſe opponebant, veriti, ne
ſi omnia beneficia, monasteria, & redi-
tus unacum fructibus perceptis ac usur-
patis hujus judicij ſententia restituere
adstringerentur, plerique illorum pre-
cario vivere, suaque bona Catholicis
cedere cogerentur, nec imposterum ipſis
Catholicos vexare, ſuisque bonis spo-
liare integrum foret: Hanc ob rem
Protestantes unanimi suffragio conclu-
ſerunt, ſumnum aliquod ſuæ ſectæ Ju-
dicium eſſe instituendum, cuius ſupre-
ma directio Friderico Palatino Electori
deferretur, ita tamen, ut Principum,
ac Statuum unitorum quisque ſuum in
hoc Judicio Aſſefforem haberet, qui
unacum ceteris Religionis præcipue
cauſas definiret. Ceterum Protestan-
tes hoc ausu ac mutuo inter ſe fœdere
prima

Sæc. XVII.
A.C. 1603.

Sæc. XVII. prima jecerunt fundamenta ad bellum
 A. C. 1603. Bohemicum, quo postea Religionem
 Cæsarem, & Catholicos opprimeret
 moliebantur.

§. LXIII.

Vapicense Conciliabulum.

Thuan. l. c. Eodem hoc anno seu quadragesimo
Lud. Richeo- quinto post Confessionem Calvi-
nus Gual- starum in Galliis acceptatam ineun-
ter. Chro- Mense Octobri Protestantes Ministri Vi-
nogr. Sæc. pinci in Delphinatu Conciliabulum cele-
XVII. brarunt, Præside Daniele Cham-
 Montlimensi Ministro. Confluxerant
 omni Regno etiam exteri, quod u-
 men minime oportuisset, Protestantum
 Ministelli, ibidemque de rebus tam
 disciplinam, quam doctrinam specia-
 tibus ingenti verborum, animorum
 contentionem agebant. Præprimis se-
 suæ confessio in Galliis recepta reci-
 batur, postmodum in variis colloquiis
 & conventibus rationes initæ, ut i-
 fura, quæ inter Martinianos & Cal-
 nistas sive Zwingianos viguit, con-
 poni posset; vel si ejusmodi unionem
 sperare haud liceret, saltem ingenii
 rum acerbitas, quæ virulentis scriptis
 per totam Germaniam sparsis magi-
 quisque indies excanduit, adhibitus
 temperamento mitigaretur, ac propterea
 omnes